



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 396/2022
23.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Момчило Поповић Озрен“ из Параћина, коју заступа Правобранилац општине Параћин, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2564/20 од 09.06.2021. године, у седници од 23.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2564/20 од 09.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1. 127/20 од 18. 05.2020. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове за долазак и одлазак са посла за период од октобра 2015. године закључно са септембром 2018. године у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.610,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2564/20 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, нижестепене пресуде донете су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда са истим чињеничним и правним основом, о праву запослених на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако

послодавац није обезбедио сопствени превоз. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 23.10.2018. године, а вредност предмета спора је 60.750,00 динара, што је испод законског цензуса за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу чл. 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић